

Blauwe A.V.H. (Overige diensten)	aantal	3
Politieke gevangenen (d.w.s. degenen die in het tijdvak 1945-1956 kortere of langere tijd geinter- neerd waren), in Hongarije	"	156
in U.S.S.R. (incl. krijgs- gevangenen)	"	58
Criminele delinquenten	"	15
Verzetstrijders tijdens de revolutie, gewapenderhand	"	1042
demonstranten	"	104

Ten aanzien van deze indeling moet worden opgemerkt, dat het aantal leden van de partij in feite groter zal zijn, daar een aantal het vermoedelijk niet wenselijk vonden van hun lidmaatschap blijk te geven.

De uitgebreide verhoren leerden echter, dat het aantal partijleden onder de vluchtelingen naar verhouding inderdaad klein te noemen is.

Bij de beoordeling van hen, die wel lid waren, moet bovendien in aanmerking worden genomen, dat voor sommige functies het partijlidmaatschap verplicht was, afgezien van de uitgeoefende drang of dwang van andere aard.

Verklaarbaar is het grote aantal DISZ-leden, daar immers zeer veel jeugdige personen gevlucht zijn en het lidmaatschap verplicht was, wilde men in aanmerking komen voor welke voortgezette studie of vakopleiding ook.

Wat betreft de A.V.H.-dienstplichtigen, bleek uit de rapporten van nader verhoor, dat deze lieden over het algemeen belast waren met taken van ondergeschikte aard, voornamelijk grensbewaking, en veelal nimmer te maken hadden met de eigenlijke en voor andere landen subversieve werkzaamheden van de A.V.H.

Het overgrote deel meldde zichzelf bij aankomst in Nederland als dienstplichtige van de A.V.H.

In 1957 repatrieerde een 20-tal van hen, gebruik makende van de amnestie, die door de Hongaarse autoriteiten tot 31 maart 1957 werd verleend.

Een 2-tal A.V.H.-militairen kreeg de toestemming zich vanuit Nederland elders (resp. Frankrijk en de U.S.A.) te vestigen.

Voorzover in Nederland gebleven, werden deze A.V.H.-militairen uitgebreid verhoord, waarbij bleek dat zij ter vervulling van hun normale dienstplicht, vaak zonder dat eigen voorkeur was geuit, bij de A.V.H.-grensbewakingstroepen waren ingedeeld.

Het feit, dat juist van deze lieden een naar verhouding groot aantal gebruik maakte van de amnestie, kan verklaard worden door dat zij zich reeds spoedig gerealiseerd hebben, dat hun besluit tot de vlucht op vrij losse gronden was genomen en dat zij als deserteurs zeker niet ongestraft naar

Hongarije zouden kunnen terugkeren, ook al zouden zij geen verzetshandelingen hebben gepleegd, hetgeen inderdaad voor vrijwel allen opgeld deed.

Uit hun verklaringen bleek, dat zij in het grensgebied aan hun lot waren overgelaten en de een door de ander daartoe aangespoord, in groepjes met de vluchtelingenstroom de grens passeerden.

Niet weigigen van hen gaven zich op voor werk in de Nederlandse mijnen waarbij al spoedig de desillusie, de ongewone arbeid en de aangeboden amnestie de beslissing tot repatriëring beïnvloedde.

De gedragingen van de in Nederland gebleven A.V.H.-militairen zijn niet van dien aard gebleken, dat bijzondere aandacht aan hen moet worden besteed.

Te verwachten was uiteraard, dat juist degenen die tegen het regime in enigerlei vorm verzet hadden gepleegd, de kans tot vluchten zouden benutten.

Vermoedelijk zal het genoemde aantal verzetstrijders geflauteerd zijn, daar de kans op toelating in Nederland en andere westelijke landen door een verklaring dat men actief aan het verzet had deelgenomen, groter werd geacht.

Van de Hongaarse vluchtelingen zijn er inmiddels 605 gerepatriëerd (gegevens 1-6-1958), waarvan het merendeel, nl. 461 vluchtelingen van de novemberdagen van 1956.

Gebleken is, dat heimwee, gebrek aan aanpassingsvermogen en desillusie wel de voornaamste beweegredenen voor de terugkeer naar Hongarije zijn.

De bemoeiingen van de Hongaarse Legatie met de repatriërandi in spe beperken zich, voor het uiterlijk, tot de doorzending van hun verzoek en het in gereedheid brengen van de nodige bescheiden. Financiële steun werd niet verleend.

De aanpassing in ons land gaat voor een groot aantal, vooral jeugdige Hongaren, met zeer veel moeite gepaard, hetgeen voornamelijk te wijten is aan de taalmoeilijkheden, gebrek aan voorlichting en de onjuiste voorstelling van zaken betreffende de westerse toestanden, arbeidsvoorwaarden, etc.

Van de intellectuele jeugd (studenten) werd vernomen dat in vele gevallen het vormen van een oordeel, in het bijzonder ten aanzien van politieke vragen en de westerse democratische instellingen, bemoeilijkt werd door de communistische opvoeding, die het vormen van een zelfstandig oordeel eenvoudig niet toeliet.

Het door E.IX gemaakte overzicht van de in 1957 uitgebreid verhoorde Hongaren vermeldt naast de personalia en enige bijzonderheden, een summier indruk, bij het verhoor verkregen.

Dezerzijds wordt ten aanzien van de in sommige rapporten en het overzicht daarvan vermelde conclusies enige reserve betracht.